

Bidden in alles

David Clarkson

— uitgave van: —

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 27

1. Glorie aan God

Christmas Evans

Jaargang 27 – nummer 2 – januari 2025

Toelichting foto omslag

Het was een heftige stap voor Naäman de Syriër, zich te gaan wassen in een simpele rivier, nota bene de onaanzienlijke Jordaan. Terwijl hij al zo ver was gegaan: gereisd naar Israël, zich met melaatsheid en al gemeld bij de koning van Israël, afgereisd naar een profeet en die gevraagd om hem te genezen. Het kon niet waar zijn dat deze eenvoudige handeling nodig zou zijn om hem te genezen. David Clarkson houdt het ons voor als een confronterende spiegel: als de Heere ons vroeg iets ingewikkelds te doen om van onze zorgen af te komen, dan zouden we het doen. Waarom zouden we dan niet veelmeer nog dat eenvoudige doen dat Hij ons vraagt: Hem in alle dingen bidden en danken? 'Ons gebed zal ofwel verhoord, ofwel beloond worden; we zullen ontvangen wat we verlangen, of anders iets wat even goed of zelfs beter is.'

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Pray for everything

Bron: The Practical Works of David Clarkson, Volume 2

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Bidden in alles

Laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God.

Filippenzen 4:6

De apostel verbiedt de Filippenzen bezorgd te zijn en vertelt wat ze in plaats daarvan moeten doen. Hij toont hun een betere manier om datgene te verkrijgen waar zij of anderen zich vaak zorgen over maken; een manier die zulke verboden bezorgdheid overbodig maakt. In plaats dat u zich overal zorgen over maakt, kunt u zich beter in alles biddend tot God wenden. Gods volk moet in alle omstandigheden in het gebed de toevlucht nemen tot God.

Om deze tekst uit te leggen, denken we na over de handeling, de reikwijdte en de wijze van het gebed. We onderzoeken dus wat we moeten doen, wanneer en hoe.

I. De handeling van het gebed

Het gebed wordt hier met behulp van diverse woorden omschreven: iets vragen aan God (of zoals het hier is vertaald: bidden), smeken, dankzeggen (of lofprijzen), en 'uw begeerten bekend laten worden'. Ten eerste kan hierover worden opgemerkt dat smeekbeden en dankzegging, zoals u weet, de twee belangrijkste onderdelen zijn van het gebed. Oftewel, vragen om wat we willen hebben en gepaste dankbaarheid voor wat we hebben ontvangen. Als we stilstaan bij alles wat de Heere schenkt en door de rijkdom van Zijn vrije genade worden getroffen, zullen we God hartelijk danken. Dankzegging is een belangrijk aspect van het gebed, dat we zeker niet mogen nalaten. Als we willen bidden zoals Hij van ons vraagt, moeten onze verzoeken gepaard gaan met dankzegging. Het besef van onze behoeften, van onze moeilijkheden en van ons lijden, zou het besef van Zijn barmhartigheid en vrijgevigheid ten opzichte van ons niet moeten verdringen. In ons verlangen naar méér mogen we niet over het hoofd zien wat Hij al allemaal voor ons heeft gedaan. Terwijl we Hem

nederig smeken, moeten we echter ook onze dankbaarheid tonen, want we hebben voor het één evenveel aanleiding als voor het ander.

Vervolgens letten we op het smeken, het andere aspect van het gebed. Dat beschrijft de apostel in deze tekst met verschillende woorden die allemaal hetzelfde uitdrukken: bidden, smeken en uw begeerten bekendmaken. Dit is typerend voor het taalgebruik van de Hebreëën, dat ook Paulus vaak hanteert. Het duidt op aandrang en vurigheid. Dit spoort ons aan om veel en vaak met deze plicht bezig te zijn, om te bidden met hart en ziel.

We hoeven niet te onderzoeken wat het verschil is tussen de woorden bidden en smeken; waarschijnlijk heeft de apostel het zo bedoeld als ik al heb aangegeven. Maar als we er toch benieuwd naar zijn, kan ik het volgende zeggen. Mogelijk verwijst het ene woord, 'bidden', vooral naar Hem Die het voorwerp van onze gebeden is, want een gebed is een verzoek gericht aan God. Tot wie zullen we ons anders wenden om hulp, ondersteuning of bevrijding? Laat uw begeerten bekend worden bij God. Anderen zijn misschien niet in staat of niet bereid om te helpen. Dat kan uit boosaardigheid voortkomen, of het kan zijn dat het geen zin heeft hun om hulp te vragen. God is echter in staat en ook gewillig om te helpen. Het is uw plicht om Hem om hulp te vragen en niet – met voorbijgaan van Hem – iemand anders.

Het andere woord, 'smeken', verwijst dan misschien naar het onderwerp van onze gebeden. Het Griekse woord voor 'smeken' is afgeleid van een woord dat onder andere kan worden vertaald als 'gebrek hebben aan'. Waar moeten we God om vragen? Om alles wat we nodig hebben – hetzij omdat we het niet hebben, hetzij omdat we er meer van nodig hebben. Dit is zowel onze plicht als ons voorrecht. God beveelt het ons en moedigt ons ertoe aan. Smeken is een belangrijk onderdeel van het gebed. God heeft veel beloften en voorschriften gegeven om ons aan te sporen al onze noden aan Hem voor te leggen en Hem bekend te maken. Hoewel God weet wat we nodig hebben nog voordat we tot Hem bidden (Matth. 6:8), is dit de wijze waarop Hij het meest wordt geëerd en die voor ons

het nuttigste is, omdat we zo ontvangen wat we nodig hebben. God wil erom gevraagd worden (Ez. 36:37). We moeten Gods aangezicht zoeken, maar niet op een stijve of plechtige manier of omdat het nu eenmaal zo hoort. We mogen het Hem vragen als mensen die weten wat we nodig hebben, en die ook weten Wie als enige in onze behoeften kan voorzien.

II. De reikwijdte van het gebed

In de tekst staat: 'Laat uw begeerten *in alles*, door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God.' We moeten dus in alle omstandigheden bidden en aanbidden, smeken en dankzeggen. Hier lijkt echter een bepaalde moeilijkheid in te schuilen. Ik zal proberen die weg te nemen.

1. In alle omstandigheden danken

Hoe kan het onze plicht zijn om in alle omstandigheden dank te zeggen? Er zijn nogal wat gevallen waarbij het maar de vraag is of dankbaarheid vereist is. Verschillende omstandigheden lijken eerder om verootmoediging te vragen dan om dankzegging. In het algemeen kunnen we hierover het volgende opmerken. Wat onze toestand ook is, of wat de omstandigheden ook zijn, ja, zelfs als deze met veel toorn en goddelijk ongenoegen gepaard gaan, indien we er ook maar enige barmhartigheid in kunnen ontdekken, moeten we toch dankbaar zijn. Dit zou een verklaring kunnen zijn voor de bijzondere gevallen waarin we onszelf afvragen of het wel onze plicht is om dankbaar te zijn en hoe we dat moeten duiden.

A. Moeten we voor persoonlijk leed danken als we verdrukkingen moeten ondergaan? Ja, want er is iets in te vinden waarvoor we dankbaar kunnen en moeten zijn. Maar hoe? Niet vanwege de verdrukkingen op zich, want die zijn geen reden tot vreugde, maar tot droefheid (Hebr. 12:11). Als de verdrukkingen ons echter vanwege de gerechtigheid overkomen, zijn het gezegende middelen, die aanleiding geven tot vreugde en tot dankzegging (Matth. 5:10-12). Dan zijn het gaven, bijzondere gunsten, die ons verplichten tot

dankbaarheid. Paulus zegt: 'Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden' (Fil. 1:29).

Ja, zelfs als het bestraffingen zijn die als gevolg van onze zonden over ons komen, kunnen en moeten we toch dankbaar zijn. Waarom, vraagt u? Omdat de bestraffingen niet groter zijn, omdat ze minder erg zijn dan we verdienen en waar we terecht voor vreesden. Het zijn minder bestraffingen, ze zijn minder zwaar en duren minder lang. Verliezen we iets? Dan is het aan Gods barmhartigheid te danken dat we niet alles kwijtraken. Ook dat is reden tot dankbaarheid. Krijgen we in een bepaald opzicht met lijden te maken? Het had net zo goed gekund dat we in alle opzichten hadden moeten lijden; in ziel, lichaam, relaties en omstandigheden. Is het slechts een roede die ons treft? Het had net zo goed een schorpioen kunnen zijn. Wordt de verdrukking ons slechts een bepaalde tijd opgelegd? Ze had ons evengoed al onze levensdagen kunnen benauwen en ons hele leven kunnen veranderen in een lijdensweg vol smart.

Nog een reden tot dankbaarheid is dat ons lijden lang niet zo erg is als het lijden dat anderen moeten ondergaan. Wat is ons lijden, zelfs als dit het meest hevig is, vergeleken met het lijden van Christus? Hij was onschuldig, en niet met schuld bedekt zoals wij. Wat is onze smart vergeleken met het lijden van anderen die Christus net zo lief zijn en Hem minder hebben getergd? Wat is ons lijden naast de verdrukking van degenen over wie de Heere getuigt dat de wereld hen niet waardig was? (Hebr. 11:38).

Een andere reden is dat de verdrukkingen voortkomen uit liefde en een genadige uitwerking zullen hebben. Als dat niet vanwege de smart zelf is, dan zal het zijn omdat u de verdrukking te boven komt en deze een gezegende uitwerking heeft. Voor zover ze geheiligd worden, maken ze u deelgenoot van Christus' heiligheid, om de vruchten daarvan voort te brengen. Als u in de verdrukkingen Christus' aanwezigheid ervaart, kan dat u in het lijden ondersteunen en u in staat stellen om u als een kind eronder te vernederen.

U leert niet alleen het lijden geduldig te verdragen en u daaraan te onderwerpen, maar ook de genadegaven van het geloof en de hoop te beoefenen, samen met alle andere genadegaven die in een dergelijke toestand noodzakelijk zijn.

De laatste reden waarom we dankbaar moeten zijn, is deze: voor één verdrukking die we moeten ondergaan, worden ons wel duizend barmhartigheden geschonken. Het ervaren van deze ene verdrukking, ook al is die zwaar, zal het besef van al die barmhartigheden toch niet kunnen verdringen? En één van al deze barmhartigheden geeft al meer aanleiding tot dankzegging en vreugde, dan alle verdrukkingen ter wereld aanleiding geven tot verdriet en neerslachtigheid. Al bent u in moeilijkheden, u bent niet in de hel. En dat u niet daar bent, is toch alleen maar omdat Zijn barmhartigheid voor u oneindig is? Misschien heeft de Heere iets van u afgenomen. Maar Hij heeft Zijn goedertierenheid toch niet van u weggenomen? Heeft Hij u van Christus gescheiden? Heeft Hij u van de hoop op de heerlijkheid afgesneden? Heeft Hij Zijn genade in uw leven tot zwijgen gebracht, of Zijn Heilige Geest van u weggenomen? Heeft Hij u van het genadeverbond buitengesloten, of u van Zijn liefde gescheiden? (Rom. 8:35).

B. Maar als er openbare oordelen worden voltrokken, is dat toch reden om te treuren en te klagen? Welke plaats is er dan voor lof en dankzegging? Wel, zelfs dan moeten we dankbaar zijn, aangezien de Heere te midden van de oordelen aan Zijn barmhartigheid denkt. Ook dan hebben we reden tot dankzegging, omdat Hij niet nog meer straffen oplegt, maar slechts één van de schalen van Zijn toorn uitgiet, terwijl Hij ze allemaal tegelijk zou kunnen uitgieten (zie Openb. 16). We mogen dankbaar zijn dat Hij ervoor zorgt dat de opgelegde oordelen niet nog zwaarder en onverdraaglijker zijn, niet wijdverbreider en meer wereldomvattend, niet nog verwoestender en nog vernietigender. Ook mogen we danken omdat wij bewaard en veilig zijn, omdat wij ontkomen terwijl anderen vallen. Of omdat de straffen ons slechts verschroeien, maar niet verteren. Lees Klaagliederen 3 maar eens. Te midden van alle ellende zagen de gelovigen

toch redenen om dankbaar te zijn, ook al was hun tempel verbrand, was Jeruzalem verwoest, hun land verlaten en waren de inwoners in ballingschap weggevoerd. Dwars door dit alles heen konden ze toch Gods genade en barmhartigheid opmerken. En waar dat wordt opgemerkt, is er reden tot dankzegging.

C. Is er reden tot dankzeggen als we in verzoeken terechtkomen? Een tijd van verzoeking is een tijd van vrees en beven, en toch hebben we zelfs dan reden om te danken. Er is reden om te danken als de verzoeking niet de overhand krijgt en we kracht ontvangen om de verzoeking te weerstaan. Of als de verzoeking niet zo hevig is dat ze niet te dragen is, of niet weerstaan kan worden. We mogen dankbaar zijn als we aan het gevaar ontkomen. En als we er niet helemaal aan ontkomen, mogen we dankbaar zijn dat we erdoor worden gewaarschuwd, want dat maakt ons des te waakzamer en zorgt dat we meer op onze hoede zijn. Het besef van onze zwakheid maakt ons nederiger en maakt ons meer en meer afhankelijk van de kracht van onze Heere. Daardoor gaan we de zonde waartoe we verleid werden, des te meer vrezen en haten. We willen er met des te meer vastberadenheid tegen strijden. 'U heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen' (1 Kor. 10:13). Als de Heere in de verzoeken toont dat Hij trouw is en dat Hij Zijn verbond gedenkt, is er veel reden tot dankzegging.

D. Is er ook reden tot dankzegging wanneer we in zonden vallen? Dat is het moeilijkste geval. Toch zouden we dan ook dankbaar moeten zijn. Niet omdat we aan de zonde werden overgelaten, want dat is reden tot droefheid en diepe verootmoediging, maar omdat God ons niet toelaat nog meer te zondigen. Dat zouden we ongetwijfeld doen als Hij ons daar niet genadig van weerhoudt. We mogen dankbaar zijn dat de Heere ons niet verlaat, dat Hij ons niet verwerpt als we zondigen en dat Hij vanwege onze zonde niet strenger tegen ons optreedt. Ook moeten we dankbaar zijn dat we niet in onze zonden sterven, dat de Heere ons niet verwerpt en dat Hij ons

niet ogenblikkelijk laat sterven op het moment dat we zondigen. De Heere geeft ons tijd om tot inkeer te komen. Hij geeft ons een hart dat zich van de zonde wil bekeren. Dat zijn allemaal redenen tot grote dankbaarheid. Want de zonde vertoort de Heere zeer en Hij zou heel eenvoudig Zijn rechtvaardige ongenoegen kunnen stillen door ons te doden. Want als Hij dat zou doen, zou dat Zijn heerlijkheid vergroten, Zijn gerechtigheid verheerlijken en verdere hemel-tergende zonden en oneer kunnen voorkomen. Nog een reden voor dankbaarheid is dat Hij dit verschrikkelijke kwaad overheerst om er iets goeds door tot stand te brengen. En Hij kan een geneesmiddel voor dit dodelijke vergif bewerken, zoals alleen Hij dat kan. Zo ziet u hoe we in alles kunnen dankzeggen, zelfs in die gevallen waarin het moeilijk is om een reden tot dankbaarheid te ontdekken.

2. Voor alles bidden

Net zoals de aansporing om in alle omstandigheden te danken vragen opwerpt, geldt dat ook voor het bidden. Mogen we wel met alle bijzonderheden in gebed tot God gaan? Als we deze tekst lezen, rijst de vraag: mogen we tot God bidden en Hem om tijdelijke dingen vragen, aardse zorgen aan Hem voorleggen? Sommigen vinden dit twijfelachtig. Chrysostomus zegt bijvoorbeeld: 'Richt u niet tot God om Hem om kleine dingen te vragen.' En Savonarola zegt: 'Wie een grote God om kleine dingen vraagt, doet Hem schade, want kleine dingen zijn slechts tijdelijk.' Dergelijke uitspraken moeten we opvatten als een poging ons in te tomen, niet als een absoluut verbod. Want de Schrift verzekert ons dat we mogen bidden om wat God heeft beloofd en dat godsvrucht ook een belofte inhoudt voor dit leven (1 Tim. 4:8). Voor dit soort dingen moeten we bidden, volgens Filippenzen 4:6.

We moeten ons geen zorgen maken om de gewone dingen van dit leven, maar in alles onze verzoeken bekendmaken aan God. In de Schrift vinden we zowel voorschriften hiervoor als voorbeelden ervan. Onze Heere Jezus geeft ons opdracht om te bidden om ons dagelijks brood. Dat deed Jakob ook. 'En Jakob beloofde een gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal

hebben op deze weg, die ik reis, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om aan te trekken; en ik ten huize van mijn vader in vrede zal weergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn!' (Gen. 28:20-21). Het gebed van Agur luidt: 'Doe ijdelheid en leugentaal verre van mij; armoede of rijkdom geef mij niet; voed mij met het brood van het mij bescheiden deel' (Spr. 30:8). Binnen bepaalde grenzen mogen deze dingen dus gezocht worden.

A. Aardse zaken mogen niet het belangrijkste zijn waar we naar zoeken. Want dit zijn niet de dingen waar we het meeste belang bij hebben. Wat we met name, als eerste en als belangrijkste moeten zoeken, zijn het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, de eeuwige en geestelijke dingen (Matth. 6:33). Deze zijn van veel grotere waarde en gewicht en moeten daarom boven alles en meer dan alles gezocht worden. Het is voor ons veel beter tekort te hebben aan de dingen van dit leven, wat ons een tijd lang kan verontrusten of kwellen, dan deze geestelijke dingen te missen, van oneindig meer waarde zijn. Want dat zal tot onze eeuwige schade zijn. Hiermee vergeleken zijn de tijdelijke dingen slechts schade en drek, zonder werkelijke waarde. Vandaar dat we ons er ver van moeten houden om allereerst of allermeeest deze dingen te zoeken.

B. We mogen aardse zaken niet zoeken als doel in zichzelf, maar met het oog op betere dingen. Ook niet om onszelf daarmee te bedienen, maar om meer dienstbaar te kunnen zijn, om er meer goed mee te doen. Laat het niet onze bedoeling zijn om onze eigen behoeften ermee te bevredigen, maar om ze te gebruiken om God meer te behagen. Ook moeten we ze niet zoeken omdat ze goed bij onze voorkeuren passen, maar omdat ze ons in staat stellen de wil van God te doen en het werk wat Hij ons heeft gegeven. De apostel Paulus verlangde naar een voorspoedige reis, niet vanwege de reis op zich, alsof hij zich daarover verheugde, maar opdat dit hem de gelegenheid zou geven om meer goed te doen. Wie deze dingen als doel op zich zoekt, wie voordeel of plezier nastreeft puur vanwege dat voordeel of dat plezier, zoekt deze dingen zoals alleen God gezocht moet worden. Hij maakt er een afgod van.

C. Aardse zaken moeten nederig en ootmoedig worden gezocht. Het is namelijk niet zo dat deze dingen voor iedereen op dezelfde wijze en in dezelfde mate goed zijn. We weten niet of dat wat we vragen goed voor ons is, en evenmin hoeveel daarvan het beste voor ons zal zijn. Ook moeten we deze dingen niet afdwingen, als mensen die er, koste wat het kost, hun zinnen op gezet hebben. Laten we erom vragen met terughoudendheid, aangezien we niet weten of ze goed voor ons zijn. We mogen het aan de wil en de wijsheid van God toevertrouwen, want Hij alleen weet het. Leg het in Gods handen, laat Hem bepalen wat Hij doet. Laat Hem vrij om iets te geven, als Hij dat goed vindt, of iets te onthouden, als Hij weet dat het ons geen goed zal doen. De wijze Geneesheer weet beter wat goed of schadelijk is dan de zieke patiënt.

Naar uiterlijke dingen mogen we niet net zo naarstig zoeken als naar geloof, berouw, vergeving, heiligheid, groei in genade of kracht om tegen de zonde te strijden. Deze zijn absoluut noodzakelijk voor onze zaligheid: het is Gods wil dat Zijn volk deze zaken bezit. De Heere heeft dat in Zijn Woord bekendgemaakt en deze dingen zonder enig voorbehoud beloofd. Daarom mogen we ze van Hem smeken. Uiterlijke dingen zijn echter niet absoluut noodzakelijk voor onze zaligheid. Wij kunnen het ook zonder deze dingen stellen, of met een bepaalde hoeveelheid ervan. Wie weet zouden ze onze zaligheid juist belemmeren in plaats van bevorderen. Omdat God ons de uiterlijke dingen niet onbeperkt en onvoorwaardelijk heeft beloofd, moeten we er ook niet net zo ijverig naar zoeken als naar de geestelijke dingen.

Als de dingen die tot ons geestelijk welzijn dienen, zoals troost, zekerheid en een hoge mate van heiligheid, alleen nederig en ootmoedig gezocht mogen worden, geldt dat des te meer voor de dingen die tot ons tijdelijk welzijn dienen. Onze Heere Jezus Christus is ons hierin tot een Voorbeeld toen Hij bad: 'Niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matth. 26:39). En David toonde zich hierin ook een man naar Gods hart, toen hij het bevel gaf: 'Breng de ark Gods in de stad terug; indien ik genade zal vinden in de ogen des HEEREN, zo

zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, alsook Zijn woning' (2 Sam. 15:25). Hij liet het helemaal aan de wil van God over, of zijn uiterlijke omstandigheden voorspoedig zouden zijn of niet.

III. De wijze van het gebed

Tot zover de handeling en de reikwijdte van het gebed. Het derde punt dat in de tekst uiteen wordt gezet, is de wijze waarop we moeten bidden. Let daarbij op de volgende aspecten.

1. Bid vaak en veel

In de tekst wordt opgeroepen om vaak en veel te bidden. Dat wordt ons opgedragen als er staat dat we 'in alles' moeten bidden. Zodra er aanleiding voor is, moeten we bidden – en alles geeft wel aanleiding tot een of ander verzoek. Onze eeuwige staat, onze geestelijke toestand en onze uiterlijke omstandigheden geven altijd aanleiding om te bidden. We ervaren in deze drie staten altijd wel gebrek of vrees, dus we hebben voortdurend aanleiding om te bidden. Laten we dat dan ook veel en vaak doen.

Er zijn meer teksten die ons hiertoe oproepen. Efeze 6:18 bijvoorbeeld: 'Met alle biddende en smeking, biddende te allen tijd in de Geest, en daartoe wakende met alle volharding en smeking voor al de heiligen.' Hier wordt het expliciet benoemd: bid altijd wanneer daar aanleiding toe is – en die aanleiding is er vaak, ja voortdurend. Daarom worden we aangespoord te blijven bidden: 'Houdt sterk aan in het gebed; en waakt daarin met dankzegging' (Kol. 4:2). 'Bidt zonder ophouden' (1 Thess. 5:17, Luk. 18:1).

Dit betekent niet dat we niets anders moeten doen dan bidden, dat het gebed al onze tijd in beslag moet nemen en dat we daar elk moment mee bezig moeten zijn, maar wel dat we dit veel en vaak moeten doen. We moeten een biddende houding hebben, altijd bereid en gereed zijn om te bidden zodra daar aanleiding toe is. Niets mag ons hierin laten verslappen of ons voor deze plicht ongeschikt maken. Als de apostel Paulus zegt dat hij diepbedroefd is en

voortdurend door verdriet wordt gekweld (Rom. 9:2), bedoelt hij niet dat hij zijn verdriet onophoudelijk toont. We weten dat hij zich bij andere gelegenheden vaak verheugde. Hij bedoelt hier dat de trieste omstandigheden van de Joden een blijvende smartelijke indruk in zijn hart hadden achtergelaten, en dat hij altijd bereid en geneigd was om dit verdriet te uiten zodra de gelegenheid daartoe zich voordeed. Zo is het ook hier. Ook al wordt de praktijk van het gebed onderbroken door andere bezigheden, de bereidheid moet er altijd zijn. Ons hart moet gereed zijn om te bidden zodra daar aanleiding en gelegenheid voor is. Dit noemen we ook wel een 'biddend leven'. We moeten ons altijd verblijden (1 Thess. 5:16, Fil. 4:4); zo moeten we ook altijd bidden.

Daarmee is echter niet alles gezegd. We moeten niet alleen altijd bereid zijn om te bidden, maar deze bereidheid, deze gezindheid ook tonen door daadwerkelijk te bidden. Dat moeten we iedere dag doen. Het moet onze dagelijkse bezigheid zijn, ons dagelijks offer. Denk aan de priesters, over wie we zouden kunnen zeggen dat ze voortdurend offers brachten, omdat ze voortdurend, iedere morgen en avond, brandoffers offerden. Of denk aan Mefiboseth, van wie gezegd wordt dat hij voortdurend met David de maaltijd gebruikte, omdat hij iedere keer bij hem aan tafel zat. Zo moeten we gehoor geven aan deze bevelen om voortdurend te bidden door dagelijks onze gebedstijden te hebben, zoals de priesters op gezette tijden offerden en zoals de maaltijd op gezette tijden werd en wordt genuttigd.

Toch is ook daarmee nog niet alles gezegd. Want naast onze vaste maaltijden zijn er ook allerlei andere momenten waarop we iets eten en drinken. Naast de voorgeschreven morgen- en avondoffers brachten de priesters allerlei andere offers, waarvan sommige bij bijzondere gelegenheden en andere naar aanleiding van specifieke persoonlijke gebeurtenissen. Zo moeten wij, naast de gewone momenten waarop we dagelijks Gods aangezicht zoeken, onze smeekbeden aan Hem bekendmaken wanneer daar een persoonlijke of gemeenschappelijke aanleiding toe is. Naast onze gebruikelijke

dagelijkse gebedstijden moeten we altijd tot God gaan zodra we daar een bepaalde aanleiding toe hebben. Elke aanleiding die God in Zijn voorzienigheid ons geeft, moeten we aangrijpen om onze verzoeken tot Hem te richten. Dat kunnen zowel langlopende noden zijn als zaken die zich plotseling voordoen. Wat de aard van onze verzoeken ook is, we moeten ze zo vaak bekendmaken bij God dat ons gebed 'voortdurend' of 'aanhoudend' kan worden genoemd.

2. Bid met zorg en aandacht

In plaats dat we ons zorgen maken over andere dingen, moeten we de grootste zorg besteden aan ons gebed. Bid met zorg en aandacht; let erop hoe u deze plicht beoefent. Dat is van belang in alles waarvoor u bidt. Ik bedoel niet dat u met angst, bezorgdheid of verbijstering moet bidden, maar dat u het niet zorgeloos of achteloos mag doen. Deze zorg voor het gebed wordt in de Schrift ook wel aangeduid met 'waken'. Bidden en waken worden in de Bijbel vaak aan elkaar verbonden. 'Houdt sterk aan in het gebed; en waakt daarin met dankzegging' (Kol. 4:2). 'Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in de Geest, en daartoe wakende met alle volharding' (Ef. 6:18). 'Weest dan nuchter, en waakt in de gebeden' (1 Petr. 4:7). We moeten ijverig zijn in het gebed en er zorg aan besteden. We moeten erover waken, onze aandacht erbij houden. We besteden aandacht aan de dingen die ons uit onze slaap houden en ons alert en waakzaam maken. Waakzaamheid zegt iets over het belang van datgene waarover we waken. Het duidt ook op een bepaalde dreiging.

Als wij belang bij iets hebben, wat ons aanspoort tot waakzaamheid, heeft dat nogal wat gevolgen. Dan moeten we het gebed als een uiterst belangrijke plicht beschouwen. We moeten beseffen met Wie we van doen hebben, wat het inhoudt om een verzoek aan de grote God te richten en wat het belang is van de noden die we aan Hem voorleggen. Als ons hart slaperig, loom en lusteloos is tijdens het bidden, minachten we de grote God, veronachtzamen we onze eigen noden en belangen en veronachtzamen we een plicht waar zowel de Heere als wijzelf zoveel belang bij hebben. Als we deze plicht met een slaperige ziel vervullen, bieden we God slechts een droom aan

in plaats van een oprecht smeekgebed. Dan beledigen we Hem en geven we blijk van een vreselijke onverschilligheid voor onze eigen noden.

Daarom moeten we, net als Debora, onszelf opwekken wanneer we voor Gods aangezicht naderen: 'Waak op, waak op, Debora, waak op, waak op, spreek een lied!' (Richt. 5:12). Of net als David: 'Waak op, mijn eer! Waak op, gij, luit en harp! Ik zal in de dageraad opwaken' (Ps. 57:9 en 108:3). We moeten onszelf opwekken om de Heere aan te grijpen. We moeten ons hart en verstand aanporren, onze genadegaven en verlangens aanwakkeren, alles in beweging zetten en werkzaam maken, zodat we niet met een zorgeloze, lome lusteloosheid bevangen worden. Dit is waken of waakzaam zijn in het gebed; we besteden er veel zorg aan.

Daarnaast geeft 'waken' aan dat er gevaar dreigt. Want als we waakzaam zijn, voorvoelen we een of ander gevaar. Dat klinkt ook door in de oproepen om te waken in de gebeden: 'Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt' (Matth. 26:41). 'Ziet toe, waakt en bidt' (Mark. 13:33). 'Waakt dan te aller tijd, biddende' (Luk. 21:36). Er is gevaar, want ons gebed gaat met verzoeking gepaard. We lopen gevaar dat ons hoofd en hart van God afdwalen, terwijl ze op Hem gericht moeten zijn. We lopen gevaar dat onze ziel door zulke kwalen wordt overvallen en daarin blijft hangen, waardoor onze gebeden tot zonde worden en hun doel missen. Laten we voor dit gevaar op onze hoede zijn; laten we waakzaam zijn om het te vermijden.

Laten we tijdens ons bidden erop beducht zijn dat we niet in deze verzoeking vallen. Laten we waakzaam zijn, zodat we haar tijdig opmerken en er niet door verrast worden. Ook al valt de verzoeking ons aan, we moeten haar weerstaan, opdat we er niet door overmeesterd of meegesleurd worden en er niet in meegaan. Laten we alert zijn op afdwalende gedachten en afleidingen, want de ongebonden, lichtzinnige neigingen van onze ijdele geest en hart te beteugelen. Deze neigingen krijgen maar al te gauw de overhand op momenten dat ze het meest op God gericht moeten zijn en helemaal door

Hem in beslag genomen moeten worden, zoals Abraham zijn offer nauwlettend in de gaten hield. Laten we waakzaam en alert zijn om innerlijke kwalen zo snel mogelijk op te merken en van ons af te schudden. Want als we ook maar even niet opletten, sluipen ze ons gebed binnen en verstoren ze het.

3. Bid ernstig en gemeend

In het Hebreeuws wordt hartstocht of vurigheid uitgedrukt door meerdere woorden met dezelfde betekenis te gebruiken. De apostel is een Hebreëer onder de Hebreëën en gewend deze schrijfwijze te hanteren. Dat kan hier ook zijn bedoeling zijn, wanneer hij verschillende woorden met dezelfde betekenis gebruikt voor het bidden. Hij zou graag zien dat wij net als Elia met een zekere vurigheid en ernst zouden bidden, wat de apostel verwoordt als: 'hij bad een gebed' (Jak. 5:17). In Lukas lezen we dat onze Heere zei: 'Met begeerte heb Ik begeerd' (Luk. 22:15 EV). Dat geeft aan dat Hij sterk, ernstig en vurig begeerde het pascha met Zijn discipelen te eten. Ons hart en onze verlangens moeten niet alleen worden opgewekt, maar ook verruimd en versterkt. Ze moeten worden aangespoord tot heilige ernst. Ze moeten niet alleen ontwaken, maar ook worden verwarmd; er moet een geestelijk vuur en hartstocht in branden.

We moeten vurig van geest zijn in het dienen van de Heere (Rom. 12:11). Bid zoals de gemeente bad voor Petrus: 'door de gemeente werd een gedurig gebed tot God voor hem gedaan' (Hand. 12:5). Petrus gebruikt hetzelfde woord in zijn brief: 'hebt vurige liefde tot elkander' (1 Petr. 4:8). Over de twaalf geslachten of stammen wordt gezegd dat ze God gedurig of vurig dienden (Hand. 26:7), of, wat eigenlijk op hetzelfde neerkomt, dat hun ziel zich naar God uitstrekke. In het gebed stijgt de ziel op tot God. Ze moet zich daarbij tot het uiterste inspannen om zich naar God uit te strekken. Luiheid en traagheid in het gebed is bidden terwijl we eigenlijk niet bidden (zie 1 Kor. 7:30). Degene die werkelijk antwoord van God verwacht, zal Hem blijven aanroepen en Hem zo als het ware dwingen om te luisteren, om acht te slaan op onze verzoeken. Wie koud en ongevoelig smeekt, vraagt om een afwijzing. Hij verdient het om behandeld te

worden als een gemakzuchtige bedelaar, die niet alleen te lui is om te werken, maar ook om bijstand te zoeken. Als de Heere u liefheeft, zal Hij u uit zo'n toestand van onverdraaglijke traagheid jagen.

De Heere verwacht dat ons gebed ernstig en gemeend is, wat in de Schrift wordt verwoord als roepen uit de diepten (Ps. 130:1), sterk of luidkeels tot God roepen (Jona 3:8), gebeden en smekingen offeren met sterke roeping (Hebr. 5:7). Gebed wordt vergeleken met het schreeuwen van een barende vrouw in haar weeën (Jes. 26:17). In de nood vanwege haar geestelijke gemis, innerlijke kwalen en verdorvenheid moet de ziel roepen als iemand die in grote smart is, totdat ze wordt verlost. Ze moet strijden, zoals ook Paulus zijn lezers opriep: 'Strijd met mij in de gebeden tot God voor mij' (Rom. 15:30). Worstelaars werpen hun volle kracht in de strijd, ze leveren de uiterste krachtsinspanning om de overhand te behalen. Ze moet worstelen, zoals Jakob worstelde met God (Gen. 32:24-26). Zijn worstelen bestond uit wenen en smeken (Hos. 12:5); hij bad ernstig, gemeend, hartstochtelijk. Zijn hart smolt en stortte zich uit in zijn smeekbeden.

Als wij ons zouden inspannen om zo te bidden, zou de andere bezorgdheid waarmee we ons kwellen onnodig zijn. Zulk gebed zou zijn werk doen voor zowel de dingen van de tijd als van de eeuwigheid. 'Een krachtig gebed van de rechtvaardige vermag veel' (Jak. 5:16).

4. Bid op geestelijke wijze

Bid op geestelijke wijze: met geestelijke bedoelingen en met de hulp van de Geest.

Met geestelijke bedoelingen

Zorg ervoor dat uw streven en einddoel in alles wat u vraagt, goed is. Ze kunnen alleen goed zijn als ze geestelijk zijn. Zelfs bij onze aardse bezigheden moet ons doel boven de wereld uitstijgen. Een christen zou niet dezelfde doelen en bedoelingen moeten nastreven als een natuurlijk en werelds mens in zijn aardse zaken nastreeft.

Wat moeten we in onze heilige en geestelijke bezigheden ver bij dergelijke doelen vandaan blijven! Als onze bedoelingen wereldsgezind zijn, vol eigenbelang en aardgericht, zullen onze gebeden dat ook zijn. De wijze van uitdrukken geeft namelijk een aanwijzing waar iemands prioriteiten liggen. En hoe iemand het natuurlijke vormgeeft, laat zien welke morele doelen hij nastreeft. Als het doel dat hij in het gebed beoogt vleeselijk of aardsgEZind is, is zijn gebed vleeselijk en aardsgEZind en niet geschikt om aan God te worden aangeboden, net zomin als een onrein dier aan God geofferd mocht worden. Dat is een gruwel in Gods ogen; het is alsof iemand een hond de hals breekt, of een offer brengt waarbij zwijnenbloed wordt uitgegoten (Jes. 66:3-4). Dan kunt u wel doen alsof u met de beste dingen bezig bent, maar is het in Zijn ogen toch kwaad en doet u dingen die God niet behagen.

Jakobus schrijft: 'Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uw wellusten doorbrengen zoudt' (Jak. 4:3). Wat ze vroegen was verkeerd, omdat ze niet het juiste doel voor ogen hadden. God eren, Hem behagen en gemeenschap met Hem hebben, dat zijn de doelen die we voor ogen zouden moeten hebben. Dat zijn de dingen die we in de eerste plaats moeten nastreven wanneer we geestelijke of tijdelijke dingen proberen te bereiken. Als we naar geestelijke gaven verlangen om daarmee uitnemender te worden dan anderen, en als gevolg daarvan gerespecteerd, geprezen en bewonderd te worden, zijn we geen haar beter dan Simon de tovenaer (Hand. 8:9-24). Zulke gebeden kunnen voortkomen uit een vat vol venijn. In onze gebeden moeten we God zoeken en Hem aanbidden. Als we echter om meer genade of een hogere mate van heiligheid bidden met het oog op onze eigen reputatie, of enkel om er zelf gemak van te hebben, zoeken we alleen onszelf.

Wat houdt geestelijk bidden in? Geestelijk bidden is niet dat we gezondheid begeren, zodat we een prettig leven kunnen leiden. Niet dat we om een lang leven vragen, zodat we lang van de genoegens van deze wereld kunnen genieten. Niet dat we om overvloed bidden, zodat er genoeg zal zijn om de begeerten van ons vlees te bevredigen

en het naar ons eigen goeddenken te besteden. Het betekent evenmin dat we om rijkdom vragen, om daar dezelfde geringe en gangbare doelen mee te bereiken die wereldsgezinde mensen nastreven. Geestelijk bidden houdt niet in dat we om uiterlijke voorspoed bidden, zodat we maar geen last zullen hebben van lijden, waar vlees en bloed een hekel aan heeft. Ook niet dat we om openlijke uitredingen smeken, om zo onze eigen veiligheid en voorspoed te waarborgen, of dat we bidden om overwinning, zodat degenen die ons lijden hebben veroorzaakt onder onze wil zullen moeten buigen. Dat is geen geestelijk bidden.

De Heere beschouwt dergelijke verzoeken niet als bidden, ook al zijn ze aan Hem gericht en worden ze vurig en dringend aan Hem voorgelegd. De Heere beoordeelt de dingen naar hun uiteindelijke bedoeling. Iets wat op zichzelf beschouwd een daad van gehoorzaamheid is, kan in Zijn ogen niets dan moord zijn, als de diepste bedoeling niet goed is. Denk hierbij aan Jehu, die Achabs kinderen doodde. God had dit geboden (2 Kon. 10:30), maar aangezien Jehu dit bevel alleen gehoorzaamde om zijn eigen doelen te bereiken, heeft God de bloedschulden van zijn hand afgeëist, alsof hij een moordenaar was (Hos. 1:4). De Heere vroeg offers, maar kon daar toch aanstoot aan nemen; het slachten van een os was alsof iemand een mens van het leven beroofde, lezen we in Jesaja 66:3. Iets dergelijks geldt voor het gebed: als het gebed niet met geestelijke bedoelingen wordt opgezonden, zal het voor de Heere geen aangename offerande zijn, maar een gruwel (Spr. 21:27).

Met de hulp van de Geest

Bid met de hulp van de Geest. Zoek Zijn hulp en verwacht die. Doe niets wat de hulp van de Geest zou kunnen belemmeren of tegenhouden. Stel uw vertrouwen niet op denkbeeldige of daadwerkelijk aanwezige innerlijke vermogens of uiterlijke hulp, want dan zal de gezegende Geest Zich terugtrekken. Zodra Zijn volk zich ervan bewust is dat het Zijn hulp nodig heeft en zich tot Hem wendt, staat Hij klaar om het te hulp te komen. Wees niet als iemand die zijn ogen dichtdoet omdat hij een bril heeft, of die zijn benen vastbindt

of zelfs afhakt omdat hij krukken heeft. Als u een betere helper hebt, beledig deze dan niet door te laten merken dat u liever steunt op een minder bekwame hulp. Vertrouw alleen op Hem Die in staat is u te helpen om uw begeerten in alles bekend te maken. Doe niets wat Hem zou kunnen dwingen Zich terug te trekken of Zijn hulp te staken. Zie alleen op Hem en erken dat Hij alleen in staat is om u in deze plicht te bekwamen. In onszelf zijn we niet bekwam om zelfs maar een goede gedachte te denken, laat staan dat we een goed gebed, een geestelijke offerande kunnen aanbieden. De Heere wil niet dat we een geestelijke offerande brengen met behulp van gewoon vuur, dat van onszelf of anderen afkomstig is. Als u de Heere wilt heiligen in uw naderen tot Hem, moet uw vuur afkomstig zijn uit de hemel.

Lees de belofte uit Zacharia 12:10 eens: 'Over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben.' Gebed moet niet slechts gebaseerd zijn op voorbeelden. We moeten niet alleen bidden uit gewoonte of vanwege onze innerlijke geschiktheid. Ons gebed moet voortvloeien uit de werking van de Geest van genade en van de gebeden.

Aan de eerste christenen werd geschreven dat ze moesten bidden in de Geest (Ef. 6:18 en Jud. 1:20), met Zijn hulp en bijstand. Dan was hun gebed als het ware van Hem afkomstig. Zij die niet graag horen over het bidden in de Geest, moeten wel toegeven dat er zo werd gebeden in de tijd van de apostelen. Maar ze willen ons doen geloven dat dit een wonderbaarlijke en bijzondere genadegave was, die er nu niet meer is en daarom ook niet langer verwacht of nagestreefd moet worden. Volgens mij dwalen zij daarin. Het bidden in de Geest dat in deze twee teksten wordt genoemd, kan geen aanduiding van een bijzondere genadegave zijn, zoals de gaven van genezing, profetie, spreken in tongen enzovoort. Op de plaatsen waar deze wonderlijke en bijzondere gaven worden beschreven, wordt de gave van het gebed niet genoemd (Mar. 16, 1 Kor. 12:8-10, 1 Kor. 14). Maar dat geven ze wel toe. Echter, aan niet één mens werden alle

bijzondere genadegaven geschonken, behalve aan de apostelen, en niet één bijzondere genadegave werd aan alle gelovigen geschonken. Een genadegave waar ieder van hen deel aan had, was dus geen bijzondere genadegave.

Deze gave van het gebed werd aan alle gelovigen geschonken, zoals in de genoemde teksten duidelijk wordt. Want alle gelovige Hebreëen aan wie Judas zijn brief schreef, allen die geheiligd waren, moesten bidden in de Geest. En Paulus spoorde alle bekeerde heidenen in Efeze aan om deze gave te beoefenen (Ef. 6:18). In hen worden ook alle andere gelovigen opgeroepen om te bidden in de Geest, aangezien de brieven niet alleen voor de eerste ontvangers relevant waren. Nu zouden gelovigen niet tot deze plicht opgeroepen kunnen worden als ze deze gave mogelijk niet hadden ontvangen. En als ze hem allemaal hadden ontvangen, dan was het een gewone gave, die de kerk door alle eeuwen heen zou ontvangen. Deze voorschriften gelden voor ons niet minder dan voor hen. Daarom was het niet alleen hun plicht om in of door de Geest te bidden, maar is het net zo goed de onze. Wij moeten nog steeds bidden met de hulp van de Heilige Geest.

Maar hoe helpt de Geest ons in het bidden? Welke hulp moeten we daarin van Hem verwachten? Dat leren we van de apostel Paulus. In Romeinen 8:26 schrijft hij: 'Evenzo komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.' Volgens Favorinus duidt zwakheid op een bepaalde behoefte of gebrek. Ons ontbreekt namelijk een aantal dingen die voor het gebed noodzakelijk zijn. We hebben gebrek aan onderscheidingsvermogen om te weten waarvoor we moeten bidden. Bovendien weten we niet wat goed voor ons is. Daarin komt de Geest ons te hulp. Daarnaast vergeten we makkelijk waarvoor we moeten bidden en dan herinnert de Geest ons aan datgene wat we het meest nodig hebben, wat het meest geschikt voor ons is en wat ons is beloofd. Anders zouden we daaraan voorbijgaan. Ook ontbreekt het ons aan genegenheid en liefde, aan een heilige en actieve houding.

We hebben te kampen met een ziel die krachteloos is, ziek, mat, lusteloos, dor en doods – kortom, een ziel met vele zwakheden. Het ontbreekt ons eveneens aan woorden, wat nog duidelijker zichtbaar wordt als we letten op de betekenis van het Griekse woord dat in deze tekst is vertaald als '[de Geest] bidt voor ons'. Een andere vertaling hiervan is 'pleiten'. Denk aan een advocaat die opkomt of pleit voor degene die hij verdedigt. De Geest van God geeft Zijn volk raad en is hun Voorspraak, hun Pleitbezorger. Hij stelt als het ware hun smeekbeden of verzoekschriften op. Hij vertelt welke verzoeken Hij zal indienen en hoe Hij dat zal doen, in welke vorm en met welke woorden.

Dit is wat de apostel ons hier uitlegt; dit is de wijze waarop de Heilige Geest onze zwakheden in het gebed te hulp komt. Hij bidt of pleit voor de Zijnen door voor te schrijven wat, op welke wijze, voor welke dingen en met welke woorden ze moeten bidden. Hij helpt hen dus zowel met de inhoud en de woorden van hun gebed als met de juiste genegenheid. Zo legt Hugo de Groot het uit, een man die zeer wordt gerespecteerd door degenen die hierin van mening met ons verschillen. Hij zegt dat dit woord verwijst naar een advocaat die zijn cliënten verzoekschriften aanreikt. Het wordt gebruikt voor de Geest van God omdat Hij ons de verzoeken aanreikt die we aan God voorleggen. Volgens hem betekent het bidden in de Heilige Geest (Jud. 1:20) dat de Geest van God ons voorzegt of influistert wat en hoe we moeten bidden.

Later zullen we nog meer aandacht besteden aan de manier waarop de Geest ons in ons bidden helpt. Laten we ondertussen beseffen hoezeer we Zijn hulp nodig hebben en dat ons gebed zonder Zijn hulp zeer ontoereikend is. Laten we ons inspannen en alle middelen gebruiken om Zijn hulp in te roepen, in het bijzonder door op Zijn hulp te vertrouwen. Laten we op Zijn aansporingen acht slaan, Zijn ingevingen volgen en gehoorzamen wat Hij tegen ons zegt. Laten we de Geest van de genade niet bedroeven of uitdoven en Hem niet tegenwerken. Laten we Hem op geen enkele wijze uitdagen Zich terug te trekken en ons over te laten aan onszelf, aan

onze zogenaamde bekwaamheid (die in werkelijkheid zwakheid is) of aan onze eigen vindingrijkheid en inzichten. Wanneer wij tot de genadetroon naderen en de Geest onze Voorspraak niet is, zal onze smeebede niets uitrichten. Zonder de hulp van de Geest kunnen onze gebeden niet geestelijk zijn. En als ze niet geestelijk zijn, zijn ze niet geschikt om te worden opgeofferd aan God, Die een Geest is, en in geest en in waarheid aanbeden wil worden (Joh. 4:23-24).

5. Bid in geloof

We moeten bidden in geloof. Daar worden we regelmatig toe opgeroepen. Het is de voorwaarde om te kunnen bidden met de verwachting van verhooring. 'Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden' (Mar. 11:24). We worden opgeroepen om te vragen in geloof en niet te twijfelen (Jak. 1:6). Christus zegt: 'Al wat gij zult begeren in het gebed, gevende, zult gij ontvangen' (Matth. 21:22). Ons hele leven moet een leven door geloof zijn (Gal. 2:20) en op grond van dat geloof moeten we met God en mensen wandelen. 'Want wij wandelen door geloof' (2 Kor. 5:7) en moeten ook horen met geloof, als we willen dat het gepredikte woord ons voordeel brengt (Hebr. 4:2). Kortom, we moeten bidden in geloof als we de overhand willen verkrijgen.

Toepassing

Wat betekent het, om in geloof te bidden? Dit vereist een bijzondere toewijding, een onvoorwaardelijk vertrouwen, een algehele overtuigdheid. Aangezien dit onze plicht is, laten we hier dan nauwkeurig acht op slaan, deze plicht vervullen en onze verlangens in alles aan God bekendmaken. Bid, bid veel en vaak, bid met zorg en aandacht, bid ernstig, bid op een geestelijke wijze en bid in geloof. Bid zo in alle omstandigheden. Ik zou allerlei redenen kunnen aanvoeren om u hiertoe aan te sporen, maar ben niet van plan daar veel tijd aan te besteden. Ik geef u alleen deze twee punten ter overweging.

1. Gods eer

Door het gelovige gebed wordt God zeer geëerd. We kunnen God

op allerlei manieren eren, maar wel bij uitstek door het gebed. Als we over een bepaalde zaak kunnen zeggen dat het God eert, is het onmogelijk om er iets nog mooiers en heerlijkers over te zeggen. Het feit dat het God verheerlijkt, overtreft alles, want Gods eer is het doel van alles. Naarmate iets dit allerhoogste doel meer bevordert, heeft het meer waarde. Daarom is het gebed van de grootste waarde, omdat dit het meest tot Gods eer strekt. Wij kunnen niets toevoegen aan Gods heerlijkheid; Hij is heerlijk, dat is een wezenlijke eigenschap van Hem. Dit is een oneindige, eeuwige heerlijkheid, waar niets aan toegevoegd kan worden. Wij kunnen Hem op geen enkele andere wijze verheerlijken dan door te erkennen of openlijk te verkondigen dat Hij heerlijk is. Daarmee getuigen we van Zijn heerlijke volmaaktheid en uitnemendheid.

En er is geen betere manier om Gods heerlijkheid te verkondigen dan door het gebed. Want bij uitstek het gebed eert Hem vanwege Zijn onmetelijke *grootheid en alomtegenwoordigheid*. Door te bidden, erkennen we dat Hij overal tegenwoordig is en dat we altijd en overal tot Hem kunnen gaan, waar we ook zijn. Het gebed geeft God de eer vanwege Zijn *alwetendheid*. Door te bidden, erkennen we dat Hij het verlangen van ons hart kent, dat Hij het beste van allen begrijpt en inziet wat het beste voor ons is.

Het gebed verheerlijkt Hem vanwege Zijn *macht*, want we erkennen ermee dat Hij alles kan doen wat we van Hem verlangen; dat Hij bij machte is te doen ver boven al wat wij bidden of denken (Ef. 3:20). Het gebed eert Hem vanwege Zijn *goedheid*, want we belijden ermee dat Hij gewillig is om naar zulke ellendige schepselen te luisteren en dat Hij bereid is om in hun noden te voorzien, hen te bevrijden, te ondersteunen, te verlossen en volkomen zalig te maken (Hebr. 7:25).

Het gebed verheerlijkt Hem vanwege Zijn *heerschappij*, want we belijden ermee dat alle dingen Zijn eigendom zijn en dat Hij het recht heeft om erover te beschikken. Het gebed geeft Hem de eer vanwege Zijn *voorzienigheid*, want we erkennen ermee dat Hij

alles bestuurt en beveelt, het goede en het kwade, het kleine en het grote.

Het gebed eert God vanwege Zijn *gerechtigheid*, want door te bidden belijden we dat Hij gereedstaat om recht te doen aan Zijn uitverkorenen die tot Hem roepen. Het gebed verheerlijkt Hem vanwege Zijn *waarheid en trouw*, want we getuigen ermee dat Hij aan Zijn Woord en belofte denkt, hetwelk de grond is van al onze gebeden.

Ook eert het gebed God vanwege Zijn *algenoegzaamheid*, want we geven ermee aan dat Hij genoeg is om ons te verzadigen en gelukkig te maken, hoe onze toestand op dat moment ook is. Door te bidden belijden we dat er in Hem meer te vinden is dan in al het andere, aangezien we Hem boven alles zoeken. God zegt: 'Wie dankoffert, zal Mij eren' (Ps. 50:23). Wat van een deel van het gebed gezegd kan worden, geldt ook voor het geheel. Dus wie God dankzegt, vereert Hem. Als we Hem veel willen eren, laten we Hem dan in alles verheerlijken en onze begeerten in alles aan Hem bekendmaken.

2. Ons nut

A. Het gebed is zeer nuttig voor onszelf. Ten eerste is het een veelzijdig hulpmiddel dat we in alle omstandigheden kunnen gebruiken. De Heere geeft ons de opdracht om in alles en dus in alle omstandigheden te bidden. Dat betekent dat er nooit omstandigheden zijn waarin het gebed ons niet van pas zal komen. Het nut van andere dingen is beperkt. Want het een is meer geschikt voor het ene doel en het ander weer voor een ander doel. Maar het gebed is overal goed voor.

De uitwerking en het nut van het gebed reiken zo ver als de almacht van de Heere bepaalt. In alles waarvoor de Heere Zijn macht wil gebruiken, kan het gebed de overhand behalen. Door het gebed kan er in alle behoeften worden voorzien, kan alle nood worden geleefd en alle vrees worden weggenomen. Door het gebed kan iemand uit alle tegenspoed worden verlost en kunnen al onze verlangens worden bevredigd.

Het gebed kan de overhand behalen bij de grote God, bij Hem Die in staat is alles te doen wat Hij wil, aan Wie alle schepselen en alle dingen moeten gehoorzamen. Van Jakob wordt gezegd: 'In zijn kracht gedroeg hij zich vorstelijk met God. Ja, hij gedroeg zich vorstelijk tegen de Engel en overmocht Hem' (Hos. 12:4-5). Als het gebed in staat is de overhand te behalen bij Hem Die alles tot stand kan brengen, kan het indirect alles tot stand brengen. Niet alleen in de kleinste, maar ook in de grootste dingen. En dat geldt niet slechts voor de aardse, maar ook voor de hemelse dingen. In Deuteronomium 4:29 staat dat u de HEERE, uw God, zult vinden als u Hem zoekt met heel uw hart en heel uw ziel. Dit geldt niet alleen voor Christus ('Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden', Spr. 8:17), maar ook voor de Heilige Geest ('Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem bidden?' Luk. 11:13). En Paulus getuigt van God: 'Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?' (Rom. 8:32).

Het gebed kan niet alleen in de makkelijke dingen zegevieren, maar ook in de allermoeilijkste. Zelfs in de meest uitzichtloze gevallen kan het gebed helpen en verlichting bieden. Het kan meer tot stand brengen dan alle krachten van de natuur bij elkaar. Op het gebed zijn wonderen gebeurd. Als dat nu niet langer gebeurt, is dat niet omdat het gebed minder krachtig is, maar omdat de Heere dit in Zijn wijsheid nu niet nodig acht. We lezen dat Jozua tot de HEERE sprak en bad dat de zon zou stilstaan te Gibeon en de maan in het dal van Ajalon. Er wordt getuigd dat er geen dag geweest is als deze, 'vóór hem noch na hem, dat de HEERE de stem van een man alzo verhoorde; want de HEERE streed voor Israël' (Joz. 10:14). Eens zat Petrus in de gevangenis en had de koning besloten hem van het leven te beroven. Hij werd vastgeketend achter vergrendelde ijzeren poorten en bewaakt door gewapende soldaten. Zijn toestand leek uitzichtloos. Voor het gevoel of het verstand leek ontsnappen onmogelijk, totaal uitgesloten. Maar er werd voor hem gebeden en in weerwil van alle onmogelijkheden werd hij door een aaneenschakeling

van wonderen uit de gevangenis gehaald en buiten gevaar gebracht (Hand. 12:3-11).

B. Ten tweede is het gebed het makkelijkst beschikbare hulpmiddel; het is altijd voorhanden. Het is de makkelijkste weg, de kortste weg en ook de meest zekere weg. Het gebed schiet nooit tekort en is nooit tevergeefs. U zult er nooit naar hoeven te zoeken, zoals u soms naar andere hulpmiddelen of ondersteuning moet zoeken. Al het andere kan boven uw macht of buiten uw bereik zijn, maar dat hoeft u niet radeloos te maken, want het gebed is voor iedereen beschikbaar en zal u helpen. Hoe behoeftig u ook bent, u kunt bidden. Als u geen rijkdom hebt, geen vrijheid, geen kracht, geen gezondheid en geen vrienden, als u niet in staat bent uzelf te helpen en anderen u evenmin kunnen helpen, dan kunt u bidden en zal de Heere u helpen.

Als u in de diepten weggezonden bent, buiten het bereik van andere steun en hulp, kunt u bidden: 'Uit de diepten roep ik tot U, o HEERE!' (Ps. 130:1). Als u door tegenspoed wordt omringd, als u zo in het nauw wordt gedreven dat niets of niemand u te hulp kan komen, dan kunt u de toevlucht nemen tot het gebed om Gods hulp in te roepen, net als David: 'De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. Maar ik riep de Naam des HEEREN aan, zeggende: Och, HEERE! bevrijd mijn ziel' (Ps. 116:3-4). Als u zich in net zo'n uitzichtloze toestand bevindt als Jona in de buik van de vis, waar hijzelf en ook geen enkel ander schepsel hulp kon bieden, kunt u net als Jona toch bidden (Jona 2).

Wat er in de wereld ook gebeurt, iemand die kan bidden, hoeft zich nooit geen raad te weten. Hij heeft de sleutel die alle schatten van de hemel kan ontsluiten in zijn hand. Deze verschaft hem de toegang tot heel de rijkdom van de goedheid van de algenoegzame God. Gewelddadige mensen kunnen u uw bezit ontnemen, maar de Geest van genade en van de gebeden kunnen ze u niet ontnemen. Ze kunnen u de omgang met uw vrienden afnemen, maar het gebed, dat u toegang tot God geeft, kunnen ze u niet afnemen. Ze kunnen u van

uw vrijheid beroven, maar niet van de vrijheid om te bidden. Ze kunnen u in de gevangenis werpen, maar daar zult u net zo vrij zijn om te bidden als op iedere andere plek. Ze kunnen u verhinderen om aan openbare gebeden deel te nemen, maar u kunt ook in afzondering bidden, in het geheim. Ze kunnen op uw mond letten, maar u kunt bidden in uw hart. U kunt te zwak zijn om te werken en uw beroep uit te oefenen, maar zelden bent u te zwak om te bidden. Als u niet de hulp van anderen kunt inroepen, mag u met uw begeerten tot God gaan. Misschien bent u te zwak om te spreken, om zelfs maar uw lippen te bewegen, maar dan kan toch uw hart zich bewegen, en daarin ligt het hart en de ziel van het gebed (2 Kon. 20:1-3 en Jes. 38). Het gebed is een hulpmiddel dat altijd en overal beschikbaar is, om in al uw behoeften te voorzien.

C. Ten derde is het gebed een korte en eenvoudige manier om hulp te zoeken. Het is niet meer dan: 'Bidt, en u zal gegeven worden, zoekt, en gij zult vinden' (Matth. 7:7). Bij andere manieren waarop we om hulp vragen, kunnen moeilijkheden en problemen ontstaan, maar bij het gebed is daar toch geen sprake van? Kan uw hart zich een makkelijkere manier wensen om uw verlangens te verkrijgen, dan door uw begeerten aan God bekend te maken? De vijanden van Josafat waren duidelijk te machtig voor hem; hij was niet in staat om een leger op de been te brengen dat sterk genoeg was om zich met hen te meten. Maar hij kon wel het oog op God slaan en bidden, en daardoor werd het werk voor hem gedaan. Met slechts een paar woorden verkreeg hij de overhand over een groot leger. Josafat bad: 'O, onze God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? Want in ons is geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt, en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn op U' (2 Kron. 20:12). Als u niet weet wat u moet doen, als u niets anders kunt doen, bid dan, wat heel makkelijk is, en dan zal de rest worden gegeven. Zo ging het ook bij Josafat; zijn vijanden werden hem in zijn hand gegeven (2 Kron. 20:17 en 20-23).

De arme bloedvloeiende vrouw uit het evangelie had veel moeite gedaan om hulp te verkrijgen. Dat had haar veel gekost. Toen

wendde ze zich tot Christus en werd ze zonder verdere moeite of kosten van haar ernstige kwaal genezen (Mark. 5:25-29). Iets vergelijkbaars gebeurt bij de genezing van de maanzieke jongen, waar Christus eenvoudig deed wat zonder gebed niet mogelijk was (Matth. 17:14-21). En wat zeiden de knechten van Naäman tegen hem, toen hij liet merken dat het middel dat de profeet voor zijn genezing had aangewezen hem niet beviel? 'Mijn vader, zo die profeet tot u een grote zaak gesproken had, zou u ze niet gedaan hebben? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Was u, en u zult rein zijn?' (2 Kon. 5:13).

Als de Heere ons iets moeilijks en lastigs had opgedragen om ervoor te zorgen dat er in onze behoeften zou worden voorzien, onze vrees zou worden verdreven, onze nood gelenigd, zouden we het dan niet hebben gedaan? Dan moeten we Hem toch des te meer gehoorzamen als Hij ons alleen maar vraagt onze begeerten aan Hem bekend te maken? U hebt geen geld tot uw beschikking, u kunt geen vriendschappen sluiten, u kunt geen invloed aanwenden bij hooggeplaatste mensen, u kunt geen leger op de been brengen. Dat is allemaal te moeilijk voor u. O, maar u kunt toch bidden? Dat is toch niet te moeilijk voor u? En dit wat u zo eenvoudig kunt doen, zal meer voor u uitrichten dan al het andere! Dit kan alles voor u doen wat u nodig hebt, en wel met gemak.

De Heere verlangt niet van u dat uw bidden ten koste gaat van uw lichaamskrachten. Zend slechts uw smeekbeden tot Hem op en leg uw hart erin. U hoeft niet de moeite te nemen om uw gebed op te schrijven, nee, zelfs niet om het in woorden uit te drukken wanneer uw zwakheid u dat verhindert. De Heere hoort de taal van het hart en weet wat we bedoelen, ook als we er geen woorden voor kunnen vinden. 'Die de harten doorzoekt, weet welke de mening van de Geest is, omdat Hij naar God voor de heiligen bidt' (Rom. 8:27). Wat heeft de Heere een makkelijke weg voor ons geopend, waarlangs we in alle omstandigheden hulp en troost kunnen vinden! Als we die weg niet bewandelen, kunnen we dat op geen enkele manier goedpraten!

D. Ten vierde is het gebed een veilige en betrouwbare weg, een hulpmiddel dat nooit ontoereikend is en zo doeltreffend dat er nooit tevergeefs gebruik van werd gemaakt. God zegt: 'Ik heb tot het zaad van Jakob niet gezegd: Zoekt Mij tevergeefs' (Jes. 45:19). David belijdt: 'Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en Gij hebt hen uitgeholpen. Tot U hebben zij geroepen, en zijn uitgered' (Ps. 22:5-6). En in een andere Psalm: 'Die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken' (Ps. 9:11). De Heere heeft degenen die Hem zoeken nooit beschaamd laten staan. Hij zal hen nooit teleurstellen en nooit tevergeefs naar Hem laten zoeken. Het kan gebeuren dat uw inspanning en moeite tevergeefs zijn, of dat uw plannen en de dingen die u onderneemt vruchteloos zijn. Het kan gebeuren dat uw zorg en oplettendheid, uw inspanningen voor uzelf en die van anderen voor u tevergeefs zijn. Maar als uw gebeden oprechte gebeden zijn, zullen deze nooit tevergeefs zijn.

Ach, waar zou u ooit een ander hulpmiddel aantreffen dat u nooit zal teleurstellen? Het gebed is een zeer bewonderenswaardig instrument, dat nooit tevergeefs wordt ingezet. De discipelen hadden de hele nacht gevist en niets gevangen (Joh. 21:3). Het is echter nooit gebeurd dat ze een nacht of een uur hadden gebeden en niets vingen. We mogen erop vertrouwen dat dit net nooit tevergeefs wordt uitgeworpen. Want 'dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben' (1 Joh. 5:14-15).

Daarvan heeft God ons de sterkste verzekering gegeven die we ons maar kunnen wensen. Dit is de meest uitnemende verzekering die de hemel en de aarde kunnen geven, namelijk het Woord van de waarachtige en getrouwe God. Daaraan heeft Hij Zijn waarheid en trouw verbonden. Want God is Zelf Waarheid en Trouw. Kijk maar naar de vele grote en dierbare beloften die Hij heeft gegeven. Martha zegt tot de Heere Jezus: 'Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij

van God begeren zult, God het U geven zal' (Joh. 11:22). Hij is zo goed dat Hij ook ons zo'n vertrouwen wil schenken aangaande alle dingen die we in Zijn Naam vragen. Hij heeft Zelf gezegd: 'Indien u in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat u wilt, zult u begeren, en het zal u geschieden' (Joh. 15:7, zie ook Joh. 16:23 en Matth. 7:7). Ons gebed zal ofwel verhoord, ofwel beloond worden; we zullen ontvangen wat we verlangen, of anders iets wat even goed of zelfs beter is. Als uw gebed niet wordt verhoord voor degenen voor wie u bidt, zal het met een zegen op uw eigen hoofd neerdalen (Ps. 35:13).

